

Mara- dona torir ikki til hús

(RB) 3. august byrjaði venjingin í ítalska fotbóls-felagnum F.C. Napoli aftur. Men argentinski landsliðsleikarin Diego Maradona hevur ikki verið til venjing enn. Hann hevur longt sær summerferiuna og er framvegis í heimlandi sínum Argentína.

Ítalska felagið hevur fleiri ferðir gjørt tann 28 ára gamla Maradona varugan við, at tann er um sáttmálalabrot. Formaðurin í ítalska fotbóls-sambandinum Maratase segði týsdagin Maradona, at hann kann koma út fyri, at hann ikki sleppur at luttaka í HM-kappingina ið verður í Italiu í 1990.

Seinni sama dag greiddi Maradona argentinsku tíðindastovuni Telam frá, at hann snøgt sagt ikki tordi aftur til Napoli, tí hann varð hóttur við livinum.

— Eg eri sannførdur um, at ein samansvørging fer fram imóti mær og familju míni og at vit eru í álvarsligum vanda, segði argentinska landsliðsstjórnin og greiddi frá: Vit fáa hótanir í telefonuppringingum, vit verða elt á gotuni, og í einum dysti imóti Pisa varð eg gjørdur til láturs, segði Maradona.

Føroyska landsliðið skal spæla imóti Uruguay 5. nov.

Luxemburg og Uruguay

Týsdagin skrivaðu vit, at Páll Guðlaugsson heldur fram sum venjari hjá føroyska fotbóls-landsliði. Venjingin byrjar seinast í februar, og dystar-uppgávurnar eru tvær í næstu framtíð.

Einaferð í oktober, helst 18., skal landsliðið inn á meginlandið at spæla. Helst verður tað imóti Luxemburg; avtalan er ikki endalig, men verður væntandi gjørd í næstum. Eydnast ikki at fáa avtalu við Luxemburg, so verða tað meira yvirkomulig lið, føroyingar skulu dystast imóti, nevniliga Lichtenstein ella San Marino.

Og 5. november skulu

Føroyar og Uruguay spæla á ovara velli í Gundadali. Tað er ikki greitt, um tað verður eitt fullmannað A-landslið, ið Uruguay sendir norður í kuldán.

owh

Páll til Notting- ham Forrest

Páll Guðlaugsson, ið ætlað varð loystur úr starvið sum venjari hjá IF, fær spælioyvi við G1 frá og við 18. september. Tá eru bert tvey umfør eftir, og íslendingurin ætlar sær ikki at spæla tað, ið eftir er av kappingarinum.

Mánadagin fer hann til Onglands. Í eina viku skal hann eygleiða venjingina hjá Nottingham Forest. Brian Clough er venjari hjá Nottingham Forest, ið endaði millum tey bestu liðini í fjør, men roknað verður ikki við, at tað fer at gangast so væl í ár.

Tað er bretska ítróttarklædna-fyrirtøkan Umbro, ið stendur fyrri innbjóðingini til íslendingin.

owh

Danmark:

Eingin SV- fótbóltur

(RB) Tað verður eingin fótbóltur at siggja í donskum sjonvarpum komandi vikuskiftið, hvørki í Danmarks Radio ella TV 2. Sjonvarps-støðirnar kunnu ikki koma á samt við Dansk Boldspil Union og Divisionsforeningin um sokallaðar «rullu-reklamur», ið skulu setast upp undir SV-sendum dystum, og tær vilja sjonvarpsstøðirnar ikki góðtaka.

Ítróttasamband
Føroya

Aðalfundur

ÍSF lýsir aðalfundin at vera hin 9. september 1989.

Dagsskrá sambært grein 13 í lógini.

Ítróttasamband Føroya

NÚ er at spennast
BELTINI

Partafelagið
Petersen & Gutesen
Stúðjagata 11 • Box 1078 • FR-110 Tórshavn
Tlf. 009 +298 11115 / 15999 • Telefax +298 17115

Lýsið í sosialinum

RANK XEROX

Betri uppiborið, men...

Ónægdir og ónevndir HB-leikarar ákæra venjaran Johan Nielsen fyrri at taka summar leikarar fram um aðrar, hóast teir ikki hava verið regluliga til venjing.

Sm dømi verður nevnt, at Bjarni Jacobsen kom at kalla beint av drúgvum feru-túri og inn í hópinn og síðani á liði, at «sumbingarnir Jónleif Sólser og Hartvig Joensen koma beina leið inn á liðið, og at Andreas Martinsen bert skal venja eina ferð, so er hann í hópinn.

Í viðmerkingini frá leikarunum verður sagt, at tað er ein spurningur um, HVØNN talan er um og ikki um uppmætting til venjing, og at HB-venjarin ikki hevur skil fyrri mannalagnum.

Siggja vit í fyrsta umfari burtur frá teimum kon-

kretu ákærunum júst í hesum forinum, og siggja málið í einum størri høpi, so hevur Johan Nielsen ikki slikt ummæli uppiborið. Hann meira enn nakar annar hevur lagt lunnar undir fotbóls-venjarastarvið her á landi. Í eini 20 ár hevur hann verið venjari, tey fyrstu mongu árin helst fyrri onga ella litla peningaliga samsýning.

Prát við eldri leikarar bendir alt á, at hann — ið byrjaði á berum botni — hevur ment seg sum venjara, og i dag er hann einasti føroyski venjari, ið hevur rætt til at innstilla seg til donsku royndina sum «lietu-venjari». Eingin ivi er um, at føroyski venjara-veteranurin hevur holla teoretiska vitan og evni til at leggja til rættis

eina venjing og standa fyrri henni í verki.

Givið er, at hann, ið hevur so nógv við fólk at gera, sum Johan Nielsen hevur og hevur havt, ikki stendur í góðum ljósi hjá øllum. Yvirhøvdur man tað vera soleiðis, at HB-venjarin fær góð ummæli. Neyvan hevði hann verið so drúgvur í felagnum, og HB mundi neyvan havt so nógv og gott fólk, var tað ikki so. Úrslitin, ið HB og Johan Nielsen hava fingið øll hesi árin, tala fyrri seg.

Í øllum hesum er eitt «men». Tað er valla grund til at ivast í trúværdinum hjá teimum, sum koma við atfinningunum imóti venjaranum. Minsta kravði til ein venjara má vera, at hann gevur grund fyrri sínum tiltøkum, t.d. liðbroytingum. Hetta er ein rætti-

liga avgerandi spurningur, bæði fyrri trúværdin í hvørjum einstøkum felag og fyrri menningina av fotbóls-spælinum yvirhøvdur. Sum skilt stendur HB-venjarin verið í so pirin við slíkum grundgevingum.

Spurningurin er, um Johan Nielsen — nú fotbólsvenjarastarvið meira og minni er vorðið eitt yrki, ið er tengt at pengum — er farin at leggja seg eftir úrslitum, standast hvat av, ið má. Tá føroysku fotbólsfelagini vóru smá og óskipað — og tað er ikki longri síðani enn so, at soleiðis er tað framvegis í nógvum felagum — har var tað ein, ið ráddi fyrri, hvør, ið slapp á liðið, serliga í yngstu deildunum. Tað kundi vera tann besti, tann mest ráðariki ella onkur heilt annan ... Í slík-

um færum hava tað minni enn so altíð verið fotbóls-ligar dygdir, ið hava verið avgerandi.

Síðani fingur vit út-lenskar venjarar. Teir venjarar, ið koma og fara, kunnu siggja stórt uppá eftirtiðina hjá felagnum, teir arbeiða fyrri. Hjá teimum er umráðandi at fáa úrslit her og nú, um teir harvið traðka á grundleggjandi felagsligar dygdir og harvið oyðileggja meira fyrri eftirtiðina enn tað FM, teir vinna meðan teir eru, tað má eftirtiðin taka uppá seg.

Føroysku ítróttarfelagini rópa eftir væl kvalifiseraðum venjarum, ið kunnu vera meira enn eitt kappingarar, og sum brúka síni evni til at menna ítróttin innan hollir felagskarmar. Skulu okkara egnu — nú

teir fjølgast í tali — eisini fella fyrri freistingini, ið eitur úrslit fremst av øllum, so er tað spell. Dupult spell er tað, um so er Johan Nielsen, ið so fyrri-myndarlaga legði fyrri í venjarastarvinum, eisini er imillum slóðararnar á hesum øki. Tað letur til at vera ein sannroynd, at hann seinnu árin hevur lagt seg minnandi meira eftir, hvussu móttøðuliðið spælar, heldur enn á egnar dygdir. Við øðrum orðum: tað bendir á varnan, kanska defensivan úrslita-fótbólt.

Um tað er so, tí tað vita vit ikki, tí Johan Nielsen úttalar seg treyðugt til fjølmóðlarnar. Men tað er ein onnur sega.